

Základný text: Mt 5,38-42

Dnes by som sa opäť s vami rád posadil na vrch blahoslavenstiev v Galilei, kde Pán Ježiš učil princípy svojho kráľovstva.

Skúsím iba stručne pripomenúť o čom sme na tomto mieste uvažovali minule.

Reč Pána Ježiša na vrchu je zaznamenaná v 5 až 7 kapitole. Podobne ako na Sinaji aj na tomto malom vrchu odovzdáva Boh človeku niečo životne dôležité.

Minule sme sa dočkali Spasiteľovho výkladu siedmeho prikázania z desatora: *Nezabiješ. Mt 5, 21-26*. Druhá téma bola otázka **prisahy, Mt 5, 33 - 36**. Ježiš tu na jednej strane upozorňuje poslucháčov, že neprišiel zrušiť zákon a prorokov, ale naplniť, a na druhej strane, že ich spravodlivosť musí prevýšiť spravodlivosť zákonníkov a farizejov. Farizeji totiž Božiu vôľu nepochopili, alebo v mnohom prekrútili.

Pán Ježiš prišiel naplniť čo bolo predpovedané, ale prišiel aj naplniť slovo, dať a vrátiť mu pravdivý zmysel, výklad a obsah. „Počuli ste, že otcom bolo povedané, ale ja vám hovorím“.. Autor prikázania podáva na vrchu výklad a tiež aplikáciu starozákonných textov.

Dnes nes sa pozrieme na verše *Mt 5, 38 – 42*, kde Pán hovorí o zákone Oko za oko, zub za zub, ktorý spojil s nastavením druhého líca, so situáciou dlžník vresus veriteľ, s nútením k povestnej 1 míli a s požičiavaním niečoho blížnemu.

V Starom zákone sa s konceptom „oko za oko, zub za zub“ stretáme viackrát, hlavne v *Ex. 21:23-25; zopakovanie a určitá aplikácia Ex v: Lev. 24:10-22; Deut. 19:15-21*.

Sú tu Bohom dané informácie ako bude súd jednať v prípadoch újmy na zdraví, živote, či zdroji obživy, alebo rúhaní, či zlodečení rodičom.

Vo všeobecne rozšírenej predstave sa „oko za oko“ stalo opisom krutosti Starého zákona, respektíve Boha Starej zmluvy, zatiaľ čo Ježišove „nastaviť tvár“ sa chápe ako opačná podstata, nová podstata Nového zákona.

Čítajme verše *Mt 5, 38-42*:

38 Počuli ste, že bolo povedané: Oko za oko, zub za zub. **39** Ale ja vám hovorím: Neprotivte sa zlému! Naopak: Ak ťa niekto udrie po pravom líci, nastav mu aj druhé, **40** a kto sa chce súdiť s tebou a vziať ti spodné rúcho, daj mu aj plášť; **41** a ak ťa niekto núti na miľu, choď s ním dve. **42** Kto ťa prosí, tomu daj, a neodvracaj sa od toho, kto si chce požičať od teba.

Skúsme sa najskôr zamyslieť nad veršom **38**. a zistiť, čo to bolo povedané. A zároveň začať uvažovať nad tým v akom zmysle Pán Ježiš hovorí: „bolo povedané, ale ja vám hovorím“. Čo bolo cieľom Spasiteľovej reči? Bolo cieľom tejto reči napr. odstrániť vtedajší súdny systém v Izraeli? Najskôr si vysvetlíme pojem, zákon Oko za ko, zub za zub.

Hneď úvodom môžeme s istotou povedať, že zákon Oko za oko a zub za zub, nech to znie na prvý pohľad akokoľvek zvláštne, je spravodlivý...Spravodlivý a nutný v prostredí, kde zlu musel dať Boh hranice. V iných kultúrach bola, alebo je aj dnes napr. za krádež odťatá ruka... Alebo napr. Chamurapiho starobabylonsky zákoník z 18. sotr. pred. Kristom stál na pravidle *oko za oko, zub za zub* (právo odvety) > (§ 22) Ak sa niekto dopustil lúpeže a bol dolapený, tento človek bude potrestaný smrťou. Naproti tomu *Ex 22, 1*: „Ak niekto ukradne vola alebo ovcu, zabije ich či predá, nahradí päť volov za vola a štyri ovce za ovcu.“ To znie lepšie, však? Spomínate si na colníka Zachea a jeho rozhodnutie vrátiť oklamaným všetko 4- násobne? :-)

Môže sa nám zdať, že Oko za oko a zub za zub sa ani do Biblie nehodí. Skúste si však položiť zopár otázok. **Ako by sa žilo v krajine, v ktorej by neboli zákony odsudzujúce násile, vraždu, krádež? Prist'ahovali by ste do takej krajiny? Možno by ste tam mali dvojnásobný plat, išli by ste?**

Akokoľvek kruto **vyznieva znenie** oko za oko, je spravodlivé, aby si človek uvedomil akú hodnotu má oko, či život človeka. A Boh je predsa spravodlivý, však?. Preto takýmto **znením** zákona a jeho aplikovaním súdnou cestou chráni hodnotu človeka pred zlom a ubližovaním. Boh chráni slabších, ale aj toho kto ublížil, aby mu nebolo ublížené viac ako ublížil on... Zásada “za oko dáš oko” je ochranným múrom proti niečomu horšiemu a tým bola vtedy pomsta.

Všeobecná mienka je taká, že podľa tohto starozákonného pravidla, keď Ti niekto vyrazí oko, alebo zub, máš právo mu urobiť to isté. Nič také však Mojžišov zákon nedovoľoval. V Ex 21, 16 je použité vo formulácii sloveso “dáš” život za život atd., nie “vezmeš” si. **Zákon tu teda hovorí, že vinník dá niečo za to, čo spôsobil.** Nie je to výzva k odplate. Je to inštrukcia pre súd, ako má vymerať náhradu a trest. Nie ako a čo si má poškodený človek sám vziať.

Oko za oko je spravodlivé, ale aby sme uviedli na správnu mieru výklad znenia tohto zákona, tak si ukážeme, že Boh nechcel aby niekomu po odsúdení vyrážali oči, zuby, alebo odtínali ruky, nohy, nič také sa podľa dostupných informácií v Izraeli nedialo. Viník musel zväčša poškodenému zaplatiť finančnú náhradu, alebo inú náhradu určenú súdom, za újmu, ktorú spôsobil. Všimli ste si, že Ježiš tu cituje zásadu, podľa ktorej sa súdí a trestá až dodnes???! Iná situácia je v porovnaní s našou kultúrou v otázke vraždy. Podľa Mojžišovi daného zákona platilo doslova oko za oko, zub za zub v prípade, keď došlo k úmyselnej vražde. V Izraeli existoval trest smrti.

Niektoré texty a príklady z knihy Exodus:

Ex 21, 12 Ten, kto by ubil človeka tak, že by zomrel, istotne zomrie. 13 Ak to však neurobil zámerné, ale Boh to dopustil, určím ti miesto, kam môže utiecť. 14 Toho, kto sa na svojho blížneho tak rozzúri, že ho úkladne zavraždí, odtrhni dokonca aj od môjho oltára, musí zomrieť. 15 Kto udrie svojho otca alebo svoju matku, musí zomrieť. 16 Kto niekoho ukradne a potom ho predá, alebo ho uňho nájdu, musí zomrieť. 17 Kto zlorečí svojmu otcovi alebo svojej matke, musí zomrieť.

Ex 21, 22 Ak sa muži medzi sebou pobijú a úder pritom zasiahne tehotnú ženu tak, že potratí, no sama nepríde o život, vinník zaplatí také odškodné, aké bude žiadať jej muž, a odovzdá ho podľa rozhodnutia sudcov. 23 Ak príde o život, dáš život za život, 24 oko za oko, zub za zub, ruku za ruku, nohu za nohu, 25 spáleninu za spáleninu, ranu za ranu, modrinu za modrinu. 26 Ak niekto zasiahne oko svojho otroka alebo svojej otrokyne tak, že ho pripraví o zrak, ako náhradu za oko musí otroka prepustiť na slobodu.

Ex 21, 29 : Ak by však vól klal i predtým, a jeho majiteľ, hoci na to upozornený, nedával naň pozor, a ak by zabil muža alebo ženu, vól nech je ukameňovaný a jeho majiteľ má byť vydaný na smrť. 30 Ak mu však bude uložené výkupné, dá za svoj život také výkupné, aké sa mu uloží.

Ex 21, 18 Ak by sa mužovia povadili a jeden by udrel druhého kameňom alebo päťou tak, že síce nezomrie, ale musí ležať na lôžku, 19 a ak vstane a chodí po vonku o palici, tak ten, čo ho udrel, bude bez trestu, len nahradí, čo onen zameškal, a musí ho dať liečiť.

Dt 19, Roh. preklad

16 Keby povstal ukrutný svedok falošný proti niekomu, aby svedčil na neho, že odstúpil od Boha, 17 vtedy sa postaví tí dvaja mužovia, ktorí majú taký spor pred Hospodinom, pred kňazov a pred sudcov, ktorí budú v tých dňoch. 18 A sudcovia dobre vyšetria vec, a keď sa dokáže, že hľa, svedok je falošný svedok, a že hovoril lož na svojho brata, 19 učinite mu to isté, čo on zamýšľal urobiť svojmu bratovi, a odpraceš také zlo zo svojho stredu. 20 A ostatní, keď to počujú, budú sa báť a nevykonajú viac takej zlej veci v tvojom strede. 21 A nezľutuje sa tvoje oko, ale dá život za život, oko za oko, zub za zub, ruku za ruku, nohu za nohu.

Dokonca teda aj plánované zlo, lož, krivé svedectvo malo byť potrestané spôsobom, adekvátnym krivému obvineniu nevinného... O to odpornejšie sa nám môžu zdať krivé obvinenia falošných svedkov pri vypočúvaní Spasiteľa pred Veľradou....

Aby sme uzavreli informácie o 38 verši a zákone oko za oko, tak len zhrniem, že tento zákon bol určený a definovaný podrobnejšie pre súdy.

Preto v NZ Pán Ježiš necituje zákon osobnej odplaty, ale so zásadu primeraného trestu, podľa ktorej sa dodnes riadi väčšina zákonov štátov sveta. Čo iné a lepšie nám teda Pán Ježiš namiesto SZ

prezentuje v tejto veci kázaním na vrchu? Čo myslí tým: Neprotivte sa zlému? Chcel Pán Ježiš povedať, že ruší túto konkrétnu legislatívnu časť knihy Exodus a zákon primeraného trestu za vykonané vedomé zlo? Máme odteraz nechať zlého človeka bez trestu? Ustúpiť mu v čomkoľvek? Máme odteraz dovoliť tomu kto mi zlomí pravú ruku, aby mi zlomil aj druhú? (a mávnuť nad tým rukou?:-) Keď mi niekto vypichne oko, mám mu len tak dovoliť aj druhé? Keď ma zlodej okradne mám mu odovzdať aj zvyšok svojho majetku? Že by Boh začal byť benevolentný voči zabitiu, vražde, ubližovaniu? Prirodzene povieme: Určite nie! Naopak, veď Ježiš v predošlom výklade prikázania Nezabiješ! rozšíril jeho chápanie na úroveň zabitia slovom, hnevom! **1 Jan 3,15**: „Každý, kto nenávidí svojho brata, je vrah; a viete, že ani jeden vrah nemá v sebe večný život.“

Je teda nejaké riešenie Ježišovej polemiky so zákonom? Prečo Pán hovorí: bolo povedané, ale ja vám hovorím? K čomu vedie poslucháčov? Našťastie Pán Ježiš uviedol vo svojej reči aj 4 konkrétne príklady, aby sme porozumeli čo mal na mysli.

Pozrime sa znova na text **Mt 5, 38-42**:

38 Počuli ste, že bolo povedané: Oko za oko, zub za zub. **39** Ale ja vám hovorím: Neprotivte sa zlému! Naopak: Ak ťa niekto udrie po pravom líci, nastav mu aj druhé, **40** a kto sa chce súdiť s tebou a vziať ti spodné rúcho, daj mu aj plášť; **41** a ak ťa niekto núti na miľu, choď s ním dve. **42** Kto ťa prosí, tomu daj, a neodvracaj sa od toho, kto si chce požičať od teba.

Až po niekoľkom čítaní som si uvedomil v tejto pasáži čo tu Pán Ježiš spojil dohromady a čo žiada od poslucháčov.

Pán hovorí na tomto mieste o zákone, ktorý bol určený súdu, nie na praktizovanie osobnej pomsty, prejavenie odporu, či nenávisť. Oko za oko nebol návod na osobné vzťahy. Preto odsúdenie zla sa malo preniesť na vyriešenie spoločnosťou, spoločenstvom, súdom, aby nedochádzalo k individuálnej pomste a nikdy nekončiacej špirále ubližovania.

Počuli ste, že bolo povedané, a chápali ste to takto, ale ja vám preto hovorím, aby ste to a chápali takto. Ježiš vidí realitu vzťahov, a preto namiesto zneužitia oko za oko ukazuje cestu ako čeliť konfliktom tak, aby nedošlo k vzájomnému ubližovaniu a utrpeniu. Cestu, ktorá môže zmeniť postoj človeka, radikálne zmeniť vzťahy. Pán Ježiš uviedol príklady ponižovania a jeho riešenia, aby nedošlo k ľudským tragédiám, ktoré spadajú do kompetencie súdu.

1., verš 39 „Neprotivte sa zlému! Naopak, tomu, kto ťa uderí po tvom pravom líci, nastav i to druhé;”

Požiadavka neprotiviť sa zlému a nastaviť aj pravé líce po údere na ľavé je prekvapujúca a môže nás takpovediac vytočiť. Ale otázka znie, prečo práve **po pravom líci**?” Normálne totiž facku dostanete do ľavého, pokiaľ je útočník pravák, a tých bola drvivá väčšina aj vtedy. Zdá sa, že Pán má na mysli nie facku pravou rukou, ale ponižujúci úder chrbtom ľavej ruky, ktorá sa rovnala pl'vnutiu do tváre. Ide teda o situáciu, v ktorej nás chce niekto vyprovokovať, uraziť, alebo zosmiešniť. Ide o výsmech silnejšieho nad slabším. Vtedy si možno ten kto takú ranu dostal v duchu povie: To ti vrátim a pocítiš moju odplatu. A tak špirála násilia je na svete. Môže to skončiť aj tak, že nakoniec je už úplne jedno, kto konflikt vyvolal, lebo obidve strany si urobia navzájom toľko zlého, že si nevedia odpustiť. Je známe, že o predmete hádky sa hádame len prvé dve minúty, potom hádka pokračuje kvôli zraneniam, ktoré si spôsobujeme samotnou hádkou. Obvykle praktizujeme „oko za oko a zub za zub“ – v zmysle nenávisť za nenávisť, nadávky za nadávky, urážky za urážky. A tak je na svete viac a viac zla, viac nenávisť. Žije sa nám a našim deťom dobre v takom svete?

Ježiš ukazuje iné riešenie. Zostaň v pozícii toho, na koho je zaútočené. Keď Ťa chce niekto ponížiť a vyprovokovať k zlému, skús tomu odolať a urob to, čo nikto nečaká. Keď ťa s výsmechom uderí do praveého líca, nastav mu i druhé! Prečo? Pretože fackou Ťa chce útočník vyprovokovať. Teda Ježiš chcel zjavne povedať, že ak sa niekto snaží vyprovokovať druhého doslovnou fackou, prípadne slovnou, ten druhý by mu to nemal vracať. Skôr by mal vynaložiť úsilie, aby sa nedal zatahnuť do bludného kruhu odplácania zlého zlým. **Príslovia 24:29**: „Nehovor: ‚Urobím mu práve tak, ako on urobil mne. Odplatím každému podľa jeho konania.‘“ Nedaj zatahnuť do konfliktu, teda nedaj sa vydráždiť, prípadne radšej znes aj druhú provokatívnu facku. Väčšinu útočníkov to zaskočí! Keď niekto

útočí, potrebuje totiž nepriateľa. Keď vás chce niekto zosmiešniť, potrebuje aby vám to vadilo. Ale keď narazí na človeka, ktorý namiesto toho, aby zdvihol kameň, nastaví tvár, čo má chudák útočník robiť? Ježiš sa snaží nás v kázani na vrchu viesť k postoju, ktorý nás ochráni pred špirálou zla, ktorá sa stupňuje keď človek berie spravodlivosť do vlastných rúk.

Nastavenie druhého líca však neznamená, že kresťan sa nemá brániť pred násilníkmi. Ježiš nevrel, že by sme sa nikdy nemali brániť, ale že by sme nikdy nemali byť útočníkmi a nikdy by sme sa nemali dať vyprovokovať k odвете. Ak nám však hrozí, že sa staneme obeťou trestného činu, je normálne podniknúť kroky na svoju obranu, či požiadať o pomoc.

Napríklad apoštol Pavol využil právo, ktoré poskytoval rímsky právny systém. Keď zvestoval evanjelium so Silasom v meste Filipi, sudcovia ich zatkli a obvinili z porušenia zákona. Oboch však dali bez súdu verejne zbičovať a uvrhnúť do väzenia. Keď sa Pavlovi naskytna príležitosť, odvolal sa na svoje práva rímskeho občana. Hneď ako sa sudcovia dozvedeli, že Pavol je rímskym občanom, začali sa obávať následkov a odprosili Pavla a Sílasa. (*Skutky 16:19–24, 35–40; Filipanom 1:7*)

Iný príklad:

Ján 18

20 Ježiš mu odpovedal: *Ja som svetu hovoril verejne. Vždy som učil v synagóge a v chráme, kde sa schádzajú všetci Židia a nič som nehovoril tajne.* **21** *Prečo sa teda spytuješ mňa? Opýtaj sa tých, čo počúvali, čo som im hovoril! Oni vedia, čo som hovoril!* **22** *Keď to povedal, jeden z pomocníkov, ktorý tam stál, udrel Ježiša po tvári a povedal: Takto odpovedáš veľkňazovi?* **23** Ježiš mu odpovedal: **Ak som zle povedal, vyďaj svedectvo o zlom, ale ak dobre, prečo ma biješ?**

2., verš 40 „a tomu, kto sa chce s tebou súdiť a vziať tvoje rúcho, nechaj mu i plášť”.

Neprotivte sa zlému! Po svete vždy chodili a chodia ľudia chamtivý, milujúci peniaze viac ako Boha a milosrdenstvo k chudobným. Tu by som rád uviedol, že zákon, ktorý dal Boh prostredníctvom Mojžiša, žiada ohľaduplnosť voči chudobným.

V **Ex 22** čítame: **24** *Ak požičiaš peniaze niekomu z môjho ľudu, chudobnému, ktorý je pri tebe, nechovaj sa k nemu ako úžerník, nerátať mu úroky.* **25** *Ak vezmeš do zálohu plášť svojho blížneho, vráť mu ho do západu slnka,* **26** *lebo jeho plášť je jedinou prikrývkou na jeho telo. V čomže má spať? Ak bude ku mne volať o pomoc, vypočujem ho, lebo som milosrdný.*

(*Dt 24, 10* Keď svojmu blížnemu niečo požičiaš ... **13** ...aby si mohol ľahnúť vo svojom plášti a dobrorečil ti. To bude tvoja spravodlivosť pred Hospodínom, tvojím Bohom).

Dt 15,9 *Dávaj pozor, aby ti v srdci nenapadla ničomná myšlienka: Blíži sa siedmy rok, rok odpustenia dlžôb, a odvrátil by si zrak od svojho chudobného brata a nedal mu nič. On by volal proti tebe k Hospodínovi a mal by si hriech.*

A tomu, kto sa chce s tebou súdiť a vziať tvoje rúcho, nechaj mu i plášť hovorí ľudom chudobným, ale bohatým duchom. Spasiteľ tu radil svojim učeníkom, aby rozhodnutia súdu prijali, aj keby presahovali rámec Mojžišovho zákona. Mali sa podriaďovať aj vtedy, keby súd žiadal časť ich odevu. Mali dať veriteľovi nielen to, čo žiada, ale aj navyše. Ježiš radil svojim učeníkom, aby sa nebúrili proti požiadavkám vrchnosti, ale aby urobili viac, než sa od nich požaduje. Majú splniť povinnosť, na ktorú stačia, aj keby presahovala požiadavky zákonov krajiny. Je napísané: Oko za oko, zub za zub ale vyďajte svojmu veriteľovi aj viac ako si žiada...

3., verš 41 A kto ťa bude nútiť, aby si s ním išiel jednu míľu, choď s ním dve.

Táto tretia požiadavka je podobná nastaveniu druhého líca nepriateľovi. Išlo o zvlášť ponižujúcu povinnosť. Rímsky vojak či úradník mohl kohokoľvek donútiť, aby mu na vzdialenosť 1,6 kilometra prepravil náklad, **náklad vytiahli do kopca alebo mu poskytnú nejakú inú pomoc či službu..** Izraelita musel túto povinnosť splniť, ak by odmietol, **znamenalo by to vystaviť sa hrubým nadávkam a násilnostiam.** mohl byť na mieste dokonca zabitý. **Bolo to v súlade s rímskym právom a zvyklosťami.** Ľudia pre toto ponižovanie rímskych vojakov doslova nenávideli a ak by sa im naskytna vhodná príležitosť, neváhali by sa im pomstiť. Poslucháči na vrchu verili, že Kristus je povolovaný pokoriť pýchu Ríma. Táto roky živená nenávisť viedla nakoniec k tzv. židovskej vojne, pri ktorej zahynuli tisícky Izraelitov a z chrámu nezostal kameň na kameni, tak ako to Spasiteľ predpovedal.

Ježíš však 40 rokov predtým ponúkol Izraelu iné riešenie než nenávisť a vojnu. Chcel, aby sa k nepriateľovi nesprávali tak, ako sa nepriateľ správa k nim. Namiesto túžby po pomste navrhni vojakovi, že s ním pôjdeš dve míle, nie jednu. Tým ho dokonale odzbrojíš! A možno spolu cestou prehodíte i pár slov a zistíš, ty aj Riman, že nemusíte byť nepriateľmi.

4., verš 42 *Tomu, kto ťa prosí, daj; a od toho, kto si chce od teba niečo vypožičať, sa neodvracaj.*

Vo verši 40. Pán hovoril k tým sociálne slabším. V našej kultúre je silný dôraz na osobné vlastníctvo a úspech a v Božom SZ ľuďe si tiež tí zámožnejší mysleli, že sú požehnanější Bohom, že majú viac Božej priazne. Na nemajetných sa pozerali „zhora.“ **Tomu, kto ťa prosí, daj; a od toho, kto si chce od teba niečo vypožičať, sa neodvracaj.** V Izraeli platila zásada, že bližnému v núdzi sa požičiava bez úroku, takže kto požičal bol často v nevýhode. Mohlo sa stať, že dlžník dlh nevracia no a je kandidátom na pomstu, aby mu to bolo spočítané aj s úrokami. Niektorí je na nás zlý a podarí sa mu nás vyprovokovať k zlému. Dnes si aj príbuzní navzájom tzv. vyrovnávajú účty a ubližujú si do nekonečna. Ako Sima Martausová spieva v „Normálny život“, môžeme túžiť s ňou: Mať plné srdce nie vrecká a stále v prozreteľnosť veriť. A žiadne kontá a splátky a zmluvy a zaprataný dvor. A žiadne zrady a hádky a zbrane horšie ako mor. A s Bohom v dome a v duši sa oddať jeho pokore. Alebo v piesni „Kam tento svet speje“: Rozum nie vždy ide s vekom. Hádame sa pre hlúposti. Blížime si až do kosti. Našich myšlienok sa niekto zhostil...

Záver

Boh dal svojmu ľudu aj zásadu „oko za oko, zub za zub“. Tento príkaz platil pre súd.. Nikto nemal právo pomstiť sa, naopak Pán prikázal: **3 Moj 19: 17** *Neprechovávaj vo svojom srdci nenávisť voči svojmu bratovi... 18* *Nepomsti sa a neprechovávaj hnev voči príslušníkom svojho ľudu, ale miluj svojho bližného ako seba samého. Ja som Hospodin.* Pre doplnenie: **Dt 10, 19:** *Preto milujte aj cudzinca, lebo aj vy ste boli cudzincami v Egypte.*

Príslovia 25,21 *„Keď je tvoj nepriateľ (Roháčkov preklad: ten kto ťa nenávidí) hladný, nakrm ho chlebom, ak je smädný, napoj ho vodou.“*

Zákon oko za oko nie je o krutosti Starého zákona, ale o krutosti človeka v každej dobe, ktorej je nutné dať hranice v realite, v ktorej žijeme.. Ježíš však ukázal svojim nasledovníkom, že môžu tvoriť novú realitu Božieho kráľovstva a „urobiť“ z nepriateľov priateľov.

Prakticky napr. **Mt, 5, 23** *Keby si teda prinášal dar na oltár a tam by si sa rozepamätal, že tvoj brat má niečo proti tebe, 24 nechaj svoj dar tam pred oltárom a odíď; najprv sa zmier so svojím bratom a až potom príď a obetuj svoj dar. 25* *Pokonaj sa rýchlo so svojím protivníkom, kým si s ním na ceste,.. Roháčkov preklad v. 25* *Buď dobre smýšľajúci a smier sa rýchle so svojím protivníkom,*

Ježíš sa snaží nás v kázaní na vrchu viesť k postoju, ktorý nás ochráni pred špirálou zla, ktorá sa stupňuje keď človek berie spravodlivosť do vlastných rúk. Tu na zemi je zákon nutnosťou a prevenciou voči zlu. Ježíš nás však vedie k životu a vzťahom, v ktorých vládnu princípy jeho kráľovstva. Kde láskyplné vzťahy vylučujú potrebu odškodnenia, zmiernenia újmy a bolesti.

Br. a s. veľmi sa teším na chvíľu keď nastane Čas s veľkým Č.

Príde čas keď paragrafy zákona “život za život, oko za oko” a im podobné už nebudú aktuálne. Pretože nebude existovať spor, nepravosť, ale iba láska a spravodlivosť. Bude to čas, keď sa stane realitou týchto desať vecí:

1. – príde čas, keď bude realitou to, že iba Stvoriteľ a Spasiteľ sveta bude každému človeku Bohom, a nikto iný, lebo On ich miloval prvý, vyslobodil ich z moci hriechu
2. – príde čas, keď sa každý človek bude klaňať iba Bohu a človek nebude produkovať modly, lebo bude milovať svojho Boha
3. – príde čas, keď z úst každého človeka bude znieť Božie meno, lebo ho bude chváliť, spievať mu a ďakovať
4. – príde čas, keď ľudia budú od soboty do soboty prežívať pokoj a bezpečie v Božej blízkosti
5. – príde čas, keď budú mať všetci synovia a dcéry k svojim rodičom hlbokú úctu

6. – príde čas, keď nikto nikomu nesiahne na život, ani nepovie inému človeku ponižujúce slová, nebude sa mstiť a nenávidieť
7. – príde čas, keď bude medzi nimi čistá vernosť, keď nebude existovať nevera, smislto, lebo Boh je verný
8. – príde čas, keď svetom nebudú letieť zlé správy o vykradnutí banky, vytunelovaní štátnej pokladnice a podvodoch
9. – príde čas, keď nikto nevysloví nikdy žiadne klamstvo, všade bude vládnuť pravda
10. – príde čas, keď nikto nebude závidieť inému človeku to čo má a kým je

Ako sa Vám pozdáva takýto svet? Mnohé zákony krajín už nebudú čoskoro aktuálne, ale realita týchto desiatich viet starých 3500 rokov bude trvať naveky.

Ak túžiš žiť v takomto svete a jeho predchuť prežívať už dnes, je potrebné len jedno, prijmi Pána Ježiša do svojho života, celou svojou myslou, celým srdcom, dôveruj mu a o ostatné sa postará On.

Amen.

Zdroje

Myšlienky z vrchu Blahoslavenstiev – E.G.White

<http://m.egwwritings.org/sk/book/11190.33>

www.biblia.sk

www.cb.cz/praha2/kazani/oko_za_oko.doc

[www.studentske.sk/pravo/upload/SEMINARNA PRACA 2.doc](http://www.studentske.sk/pravo/upload/SEMINARNA_PRACA_2.doc)